

ת"פ 16179/05/15 - מוחמד קדאח, מוראד קדאח נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 16179-05-15 מדינת ישראל נ' קדאח ואח'
תיק חיצוני: 184182/2015

בפני כב' השופט ד"ר יובל ליבדור
המבקשים:
1. מוחמד קדאח 2. מוראד קדאח ע"י ב"כ עו"ד עבאס אלכרים
נגד
המשיבה:
מדינת ישראל

החלטה

1. לפניי בקשה שניתן לסווגה כבקשה לעיון חוזר בהחלטה שקבעה כי המבקשים ישהו במעצר באיזוק אלקטרוני, החלטה מיום 22.7.2015, שניתנה על ידי כב' השופט י' עטר.

2. בבקשה שנטענה על פה, במעמד הדיון שהתקיים במסגרת התיק העיקרי, הוא התיק שבכותרת, בסמוך לאחר הודאת המבקשים בכתב אישום מתוקן במסגרת הסדר טיעון, עתר ב"כ המבקשים להורות על שינוי בסטטוס של המבקשים באופן שרכיב האיזוק האלקטרוני יבוטל ותחתיו המבקשים ישהו בחלופת מעצר של "מעצר בית" לילי תוך שניתן להם האפשרות לצאת לעבוד.
ב"כ המבקשים אף הגיש תכניות עבודה ביחס לשני המבקשים.

ב"כ המבקשים הדגיש כי המבקשים היו נתונים במעצר של ממש מזה חודשיים ונמצאים תקופה ממושכת של קרוב לחצי שנה בפיקוח אלקטרוני.

ב"כ המבקשים הדגיש כי המבקשים הקפידו לקיים את התנאים ולא ביצעו כל הפרה.

ב"כ המבקשים הדגיש כי מקור הבקשה בצורך של המבקשים לסייע בפרנסת משפחתם, כפי שסייעו לאורך כל השנים טרם נעצרו.

3. ב"כ המשיבה הגישה את תגובתה בכתב וציינה כי יש לתת את הדעת לכך שהמבקשים לא נמצאים תחת תנאי שחרור, כי אם בסטטוס של עצורים באיזוק אלקטרוני ומכאן שאין מקום להיעתר לבקשה להשתחרר לצורך עבודה. ב"כ המשיבה הפנתה לפסיקה.

4. לאחר שבחנתי את נסיבות העניין ואת טיעוני הצדדים, הגעתי לכלל מסקנה כי יש מקום לקבל את בקשת המבקשים.

5. כאמור, סבורני כי ענייננו למעשה בבקשה לעיון חוזר, הגם שלא הוגדרה במפורש כך על ידי מי מהצדדים.

סעיף 52 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה-מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: "חוק המעצרים") קובע כי: **"עצור, משוחרר בערובה או תובע, רשאי לפנות לבית המשפט בבקשה לעיון חוזר בעניין הנוגע למעצר, לשחרור או להפרת תנאי השחרור בערובה, לרבות בהחלטה לפי סעיף זה, אם נתגלו עובדות חדשות, נשתנו נסיבות או עבר זמן ניכר מעת מתן ההחלטה"**.

נוכח לשון סעיף 52 לחוק המעצרים הנ"ל אין נפקות לשאלת הסטטוס של המבקשים, באם עצורים הם או באם משוחררים בתנאים הם (ולמען הסר ספק אין מחלוקת כי המבקשים נמצאים בסטטוס של עצורים באיזוק אלקטרוני) שכן, היכולת להגיש בקשה לשינוי הסטטוס שמורה הן לעצור והן למשוחרר בתנאים.

6. סעיף 52 לחוק המעצרים הנ"ל מורה אותנו כי מוצדק יהיה לעיין מחדש בהחלטה בהתקיים אחד משלושה תנאים:

א. אם נתגלו עובדות חדשות.

ב. אם נשתנו הנסיבות.

ג. אם עבר זמן ניכר מעת מתן ההחלטה.

בענייננו, סבורני כי כל אחד משלושת התנאים מתקיימים ומכאן שיש מקום להיעתר לבקשה.

7. בענייננו, הבקשה הוגשה לאחר שדינם של המבקשים הוכרע על פי הודאתם בכתב אישום מתוקן.

כתב האישום המתוקן מחק את שתי העבירות החמורות (מבחינת העונש שלצידן) שיוחסו למבקשים בכתב האישום המקורי. כך נמחקה עבירת הפציעה החמורה שיוחסה תחילה וכך נמחקה העבירה של החזקת סכין שהוסיפה גוון מחמיר לאירוע.

מחיקת העבירות החמורות מכתב האישום המתוקן, מהווה שינוי של נסיבות. כיום לא מייחסים עוד

עבירות כאלה חמורות למבקשים.

אכן, הודאת המבקשים בעובדות כתב האישום המתוקן מלמדת כי לא עסקין עוד בראיות לכאורה, כי אם בעוצמת ראיות גבוהה יותר, ואולם, עניין זה קשור יותר בסוגיית עוצמת הראיות ופחות בשאלת עילת המעצר שדי לה מלכתחילה להתבסס על ראיות לכאורה.

8. לטעמי, עובדות כתב האישום המתוקן מגלות אף עובדה חדשה המהווה כשלעצמה עילה לעיון חוזר.

בסעיף 14 לעובדות כתב האישום המתוקן, הוסכם בין הצדדים כי: **"במסגרת האירוע גם הנאשמים נחבלו".**

לעובדה זו לא היה זכר בכתב האישום המקורי. עובדה חדשה זו, שהיא מוסכמת על המשיבה, אף היא מצדיקה עיון חוזר בשאלת המסוכנות והצורך בהמשך של מעצר של ממש, גם אם באיזוק אלקטרוני.

9. לטעמי, מתגבשת בנסיבות העניין אף העילה לעיון חוזר של חלופי זמן ניכר.

בבש"פ 5825/06 **גולדבלט נ' מדינת ישראל**, פורסם בנבו, קבע בית המשפט העליון כי:

"הקביעה כי עבר 'זמן ניכר' מעת מתן ההחלטה, לצורך עיון חוזר בה, הינה תולדה של נסיבות העניין... במסגרת נסיבות אלו, יש לאזן בין הפגיעה הנגרמת לנאשם הספציפי בשל חלופי הזמן, אל מול האינטרס הציבורי (ובכללו האינטרס של קורבן העבירה) כי יוותר במעצר או, במקרה של משוחרר בערובה, כי ימשיך לשהות בחלופת מעצר באותם תנאים שנקבעו. במאזן זה יובאו בחשבון, בין היתר, חומרת העבירות המיוחסות לנאשם, רמת מסוכנותו, התנהגותו במעצר או אופן עמידתו בתנאי שחרורו. כן תלקחנה בחשבון נסיבותיו האישיות: נסיבות משפחתיות, כלכליות, רפואיות ונפשיות".

בעניינינו, כזכור, המבקשים מצויים בסטטוס של עצורים באיזוק אלקטרוני מאז 22.7.2015, דהיינו תקופה של 5 חודשים וחצי. לא נטען וממילא לא הוכח כי המבקשים הפרו את התנאים בהם היו נתונים.

לא זו אף זו. כמפורט לעיל, השינוי בנסיבות וגילוי העובדה החדשה, כפי שבאו לידי ביטוי בעובדות כתב האישום המתוקן מחלישים את עוצמת עילת המעצר.

יש לזכור גם שמדובר במבקשים צעירים כאשר למבקש 1 אין עבר פלילי ולמבקש 2 עבר פלילי שאינו מכביד (אם כי קיים מאסר מותנה).

10. לא למותר לציין כי ב"כ המבקשים עותר לשינוי לצורך מתן אפשרות למבקשים לצאת לעבודה. בית המשפט העליון חזר והדגיש את הצורך לאפשר הקלה בתנאים לצורך יציאה לעבודה במקרים המתאימים. כך נאמר בבש"פ גולדבלט הנ"ל וכך גם בבש"פ 3708/09 **ניימן נ' מדינת ישראל**, פורסם בנבו:

"לטעמי, השהייה הממושכת בבית אינה מועילה לעצורים, לא מבחינת האינטרס הפרטי שלהם - יכולתם להעסיק את עצמם שעות רבות בבית ויתרה מכך לפרנס את עצמם בתקופה זו... ולא מבחינת האינטרס הציבורי, שכן אני סבורה שתנאים אלו עלולים להוביל דווקא לתסכול שיכול להתבטא בהפרת תנאי השחרור ובביצוע עבירות נוספות".

אכן, מרבית ההחלטות שניתנו בהקשר זה של יציאה לעבודה ניתנו בעניינם של משוחררים בתנאים, ואולם אין לשכוח כי השינוי בחוק הפיקוח האלקטרוני נערך אך בשנה האחרונה.

אמנם הסטטוס של מי שנמצא בפיקוח אלקטרוני הוא של עצור, ואולם את מעצרו הוא מבצע בבית, כך שכל אותן סכנות ותכליות שנמנו לצורך יציאה לעבודה קיימות גם במקרה שכזה, בנסיבות המתאימות.

לכך יש להוסיף כי אכן מי שנמצא תחת פיקוח של איזוק אלקטרוני מסוג "עצור באיזוק אלקטרוני" ואולם אין מחלוקת כי לא מדובר במעצר של ממש מכל ההיבטים. בעניין זה ראו בש"פ 5285/15 **מדינת ישראל נ' פלוני**, פורסם בנבו:

"על יסוד האמור, נבדל למעשה מעמדו של עצור בפיקוח אלקטרוני ממעמדו של נאשם שממילא היה ניתן לקבוע לו חלופת מעצר שיש בה כדי לאיין את מסוכנותו, מחד גיסא; וממעמדו של עצור מאחורי סורג ובריה שלא ניתן לקבוע בעניינו כי הפיקוח האלקטרוני, הגם שהוא מתווסף לתנאים מגבילים נוספים, מגן באופן מספק מפני מסוכנותו, מאידך גיסא. הנה כי כן, ניתן להשקיף במידת מה על מעצר בפיקוח אלקטרוני כאל אמצעי המצוי ב'מדרג ביניים' בין שחרור לחלופת מעצר לבין מעצר עד תום ההליכים במתקן כליאה".

סיווג ביניים זה, של העצור באיזוק אלקטרוני, להבדיל מהעצור מאחורי סורג ובריה, מאפשר לטעמי לבחון בצורה רחבה יותר וקלה יותר אפשרות לעיון מחדש ושחרור לתנאי שחרור במקרים המתאימים.

11. סיכומי של דבר, סבורני כי נוכח כל אחד מהטעמים שפורטו לעיל, לא כל שכן, עם הצטברותם יחד, יש מקום להיעתר לבקשה ולשנות את תנאי המעצר שנקבעו, כך שיבוטל המעצר באיזוק אלקטרוני בעניינם של שני המבקשים ותחתיו יהיו המבקשים בתנאי שחרור הכוללים "מעצר בית" בכתובת בה שהו באיזוק אלקטרוני עד כה ובפיקוח של אותם מפקחים. "מעצר הבית" יהיה בין הימים א' עד ה', אך בין השעות 19:00 עד לשעה 05:00 למחרת וביום ו' החל מהשעה 16:00 עד ליום א' שלאחריו, עד השעה 05:00 - בעניינו של המבקש 1, מוחמד.

המבקש 1 יוכל בשעות בהן לא יהיה ב"מעצר בית" לצאת לעבודה בעסק "עבודת מסגרות וכיסוי גגות" ואך לצורך זה.

"מעצר הבית" יהיה בין הימים א' עד ה' בין השעות 17:30 עד השעה 07:30 למחרת וביום ו' משעה 14:30 עד ליום א' שלאחריו בשעה 07:30 - בעניינו של המבקש 2, מוראד.

המבקש 2 יוכל לצאת לעבודה בעסק "מושלם שיווק מוצרי צריכה" ואך לצורך זה.

יתר התנאים שנקבעו בהחלטת כב' השופט י' עטר מיום 22.7.2015 בעינם יעמדו, ואולם התנאים לשינוי שנקבע בהחלטת מהיום, ביחס לשני המבקשים, הם שתתווסף חתימת ערבות צד ג' נוספת של כל אחד מבעלי העסקים הנ"ל בסכום של 10,000 ₪ כל אחת וכן יופקד הפקדה כספית נוספת בסכום של 5,000 ₪ בעניינו של כל אחד מהמבקשים. ההפקדות והערבויות יוכלו להיעשות בבית משפט הקרוב למקום מגורי בעלי העסקים והמבקשים.

12. למען הסר ספק, משהוכרע הדין בעניינם של המבקשים, הרי שלפי הנוהג המקום להכריע בבקשה לעיון חוזר היא בפני המותב שדן בתיק העיקרי, ומכאן שמצאתי להחליט בבקשה, חרף העובדה שדין בבקשה דומה נקבע בהחלטת כב' השופטת הבכירה ש' שטרית מיום 4.1.2016 ליום 31.1.2016, וזאת קודם שהצדדים הגיעו להסדר טיעון והוכרע דינם של המבקשים.

לפיכך, אני מורה על ביטול הדיון שנקבע בפני כב' השופטת הבכירה ש' שטרית ליום 31.1.2016.

העתק מההחלטה יישלח למנהלת האיזוק האלקטרוני, לצדדים ולכב' השופטת הבכירה ש' שטרית.

זכות ערר כחוק.

ניתנה היום, כ"ו טבת תשע"ו, 07 ינואר 2016, בהעדר הצדדים.